

[Poul Hansen.]

Den mest omfattende revision er foreslået inden for afsnittet om fritidsundervisning for voksne. Et flertal af aftenskolens elever kommer stadig for at få en egentlig undervisning, d. v. s. en fremadskridende undervisning med stigende sværhedsgrad. En sådan må stadig stå åben for alle aldersgrupper. Med den voksende tilgang af ældre elever er der imidlertid opstået et problem, idet ikke alle kan eller bryder sig om at leve op til kravet om en egentlig undervisning. Deres behov er ikke en forberedende undervisning, men en interessebetonet beskæftigelse. Aftenskolen har ikke tidligere haft muligheder hverken for at afvise sådanne elever eller for at klare deres behov. Derfor er indførelsen af fritidshold, hvor kravet om en egentlig undervisning frafaldes, overordentlig velbegrunder. Den egentlige undervisning vil kunne gennemføres med større konsekvens, og talrige, navnlig ældre, mennesker vil få et behov dækket på en måde, der giver tilværelsen mere indhold.

Et andet gammelt skisma i den samlede fritidsundervisning har været afvigende vilkår for henholdsvis de kommunale og de private aftenskoler. Hidtil har de kommunale haft ekstra fordele, fordi de kunne trække på kommunekasserne til ansættelse af ledere, til lærerlønninger og til undervisningsmidler. På Københavns kommunes budget for 1966-67 står f. eks. anført 1 skoleinspektør og viceinspektører til 107.000 kr. og 28 forstandere og 18 fagkonsulenter til i alt 504.000 kr. Disse muligheder kan ingen anden aftenskole i landet skaffe sig. Selv om kommunernes oftervilje over for deres egne skoler er nok så prisværdig, er en jævnføring påkrævet, navnlig når man betænker, at alle aftenskolens elever er underkastet de samme beskatningsmæssige regler til stat og kommune.

Der foreslås her en ensartet ordning, så at samme ansættelsesvilkår og lønsatser kommer til at gælde i hele aftenskolen. Denne ligestilling må efter min vurdering anses for helt afgørende vigtig. Ligestillin-

gen er måske ikke fuldstændig, når det gælder undervisningsmidler; i det mindste vil ensartede forhold her afhænge af fortolkningen og måske navnlig af administrationen af §§ 60, 102 og 103.

Der findes nu omkring 400.000 elever inden for det, vi fremtidig skal kalde fritidsundervisningen, deraf 30.000 i aftenhøjskolen. Det ville være en stor sejr for det, man måske kunne kalde højskoleundervisningen inden for aftenskolen, om de under §§ 40 og 42 foreslåede studiekredse efterhånden kunne opnå en lignende tilslutning; men kan de uden videre det? Inden for Arbejdernes Oplysningsforbund spillede studiekredsen en stor rolle i 1930'erne og 1940'erne, hvor der blandt arbejderne var en afgørende trang til en viden, navnlig om nære emner som f. eks. socialreformen. Netop fordi emnets problemstilling var klar og selvoplevet for alle, kunne bogen være kredsens vigtigste sagkundskab, medens lederen ofte blot var en af kredsens egne. Jeg tror, der kommer nye emner til, som vil kræve, at vi gør langt mere for at uddanne studiekredsens ledere.

Sammenfattende om hele lovforlaget må man nok sige, at der må lægges megen vægt på kapitlerne IX og X om fritidskonsulenter og om uddannelse af ledere og lærere. Navnlig i en fortravlet tid, hvor lederne ikke længere har tid til at beskæftige sig så meget med tingene, er det vigtigt, at lærere og ledere får tid til på seminarer og kurser at fordybe sig i selve deres pædagogiske opgave og i det indhold, der må være i arbejdet.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforlaget på mit partis vegne.

Robert Christensen: Venstre erkender, at vi efterhånden lever i et samfund med en højt udviklet teknik. Vi tager også til efterretning, at det betyder kortere og kortere arbejdstid for flere og flere. Jeg kender også til, at arbejdet bliver mere enerverende og kedeligt ved samlebåndet, og alle dem, der ikke står ved et samlebånd,